

KRONIKA**Igor Lipovšek (1956–2021)**

Na začetku avgusta 2021 se je nenadoma in mnogo prezgodaj za vedno ustavilo plemenito srce našega dragega kolega in mnogim tudi prijatelja Igorja Lipovška. Številnim učiteljem geografije bo ostal v spominu predvsem kot svetovalec z Zavoda Republike Slovenije za šolstvo, kjer je dolga leta prizadevno in nesebično izgoreval v svojem poslanstvu, pomagati učiteljem geografije izboljševati pedagoško delo, ga oplemenititi z novimi pristopi, podprtimi s sodobno tehnologijo, predvsem pa v njih vzbuditi zavedanje, da morajo biti v ospredju vsakega poučevanja vedno učenci in njihove koristi. Hkrati je bil tudi zagovornik učiteljeve avtonomnosti, seveda vedno utemeljene na učiteljevi strokovnosti in sledenju ciljem, predpisanim z učnimi načrti.

Igor Lipovšek se je na študij geografije in sociologije na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani vpisal leta 1975 in si leta 1980 pridobil naziv profesor geografije in sociologije. Pri izdelavi diplomskega dela je sodeloval s študijskima kolegoma Andrejem Čokertom in Petrom Repoluskom, kar je menda tudi še danes osamljen primer skupinskega dela pri tovrstnih obveznostih, ki pa na svojstven način kaže Igorja Lipovška kot sodelovalnega človeka, ki se je najbolje počutil kot del delovne skupine, ki sledi skupnemu cilju. To je prišlo do izraza tudi pri njegovi društveni angažiranosti. Še preden je začel delati kot učitelj geografije, je bil družbeno dejaven v okviru takratne mladinske organizacije, sodeloval in vodil je mladinske delovne brigade v okviru tedanje občine Domžale, bil je pedagoški vodja na letovanjih otrok v organizaciji Zveze prijateljev mladine, zato ni čudno, da se je po končanem študiju prizadevno vključeval tudi v društvene dejavnosti naših stanovskih društev. Najbolj globoko sled je nedvomno pustil v Društvu učiteljev geografije Slovenije, kjer je bil nepogrešljiv del ekipe navdušencev, ki so od ustanovitve naprej skrbeli za to, da je to eno najdejavnějšíh društev Zveze geografov Slovenije in za to, da so številni učitelji geografije tudi preko društvenih dejavnosti pridobivali nova znanja, spretnosti, izmenjevali izkušnje in navezovali prijateljske vezi.

Svoje delovne izkušnje si je Igor Lipovšek najprej nabiral kot učitelj. Kot profesor geografije in sociologije je poleg našega predmeta poučeval tudi bolj družboslovno obarvane, med drugim tudi samoupravljanje s temelji marksizma, predmet, ki je bil v času, ko se je zaposlil, še vedno obvezni del predmetnika. A tudi pri izvajanju tega predmeta se je trudil slediti načelu, da je treba v ospredje postaviti koristi učencev in se je zato trudil v pouk vključevati praktične izkušnje in spoznanja, za katera je menil, da bodo bodočim kovinarjem prišla prav v njihovem prihodnjem delovnem okolju. Sicer pa se je pri poučevanju geografije srečal tako z osnovnošolci kot s srednješolci vseh ravni srednjega izobraževanja, zato je zelo dobro poznal težave, s katerimi se učitelji geografije soočajo na različnih šolah in programih, kar mu je omogočalo, da je kot svetovalec laže razumel učitelje ter jim tudi uspešneje pomagal pri razreševanju njihovih dilem in težav pri izvajanju pouka geografije.

Na Zavodu Republike Slovenije za šolstvo se je zaposlil leta 1994 in mu ostal zvest četrto stoletja. Sodeloval je pri oblikovanju ciljno-naravnanih učnih načrtov za geografijo, pri uvajanju mature, bil pa je tudi pobudnik in dolga leta usklajevalec tekmovanja v znanju geografije za osnovnošolce in srednješolce. V okviru geografskega kongresa v Haagu leta 1996 se je pridružil pobudi Mednarodne geografske zveze in poskrbel, da je bila Slovenija med prvimi in od samega začetka naprej tudi rednimi udeleženci mednarodnih geografskih olimpijad, na katerih se v znanju iz geografije merijo učenci iz različnih držav z vseh koncev sveta. Kot pobudnik in sodelavec je bil vključen v številne projekte, ki so imeli za cilj izboljšati ter povečati učinkovitost poučevanja in učenja, pa najsi je šlo za različne oblike pismenosti, preverjanje in ocenjevanje znanja, terensko delo, tehnične pripomočke za pouk ali pa uvajanje sodobne informacijsko-komunikacijske tehnologije v pedagoško delo. Bil je prvovrstni organizator številnih izobraževanj in delavnic, pa najsi je šlo za njegovo delovno obveznost v okviru zavoda ali pa za prostovoljno društveno dejavnost. Navduševal se je nad novimi možnostmi, ki jih ponuja sodobna tehnologija in preizkušal možnosti uporabe družbenih omrežij (na primer *Twitter*) za hitrejšo in obsežnejšo širjenje

TATJANA KIKEC

Slika 1: Igorjeva predavanja so bila vedno zelo zanimiva in poučna (Tabor DUGS – Obala 2012, CŠOD Burja v Seči, 19. 10. 2012).

TATJANA KIKEC

Slika 2: Na taborih Društva učiteljev geografije Slovenije je Igor vedno poskrbel za pestro in zanimivo vsebino po meri učiteljev (Tabor DUGS – Kočevska 2017, Osnovna šola zbora odposlancev Kočevje, 13. 10. 2017).

TATJANA KIKEC

Slika 3: Zajem vzorca vode reke Vipave v Mirnu (Tabor DUGS – Vipavska dolina 2016, 15. 10. 2016).

informacij o različnih novostih za izboljševanje poučevanja. Kot ljubiteljski novinar, fotograf in filmar je številne dejavnosti, pri katerih je dejavno sodeloval ali pa jih spremljal, tudi zabeležil in za njim so ostali številni, na razne načine objavljeni, zapisi, fotografije in videoposnetki. Vpogled v kar nekaj geografskih in tudi zavodskih ter raznih drugih dogodkov je tako še vedno mogoč na Arnesovem videospletišču. Dobro desetletje je tudi skrbel za Geolisto, ki je nepogrešljivo komunikacijsko orodje za številne slovenske geografe, ki prek liste dobivajo in razširjajo sporočila, povezana z njihovo dejavnostjo, bodisi šolsko, bodisi raziskovalno, upravno, načrtovalsko ali kašno drugo.

Njegove strokovne objave so vezane predvsem na šolsko geografijo. Verjetno sodi med najbolj zveste pisce revije Geografija v šoli. Od 119 v Cobiss zavedenih člankov jih je kar 85 objavil prav v tej reviji. Kot soavtor je sodeloval pri večkrat ponatisnjenih osnovnošolskih in gimnazijskih delovnih zvezkih in učbenikih, izdanih pri Modrijanu, Rokusu in DZS. Sodeloval je pri pisanju različnih učnih gradiv, priločnikov in pri urejanju zbornikov, da souredništva spletišča Uporabna geografija niti ne omenjam.

Leta 2016 je na Univerzi v Mariboru uspešno zagovarjal delo *Optimiziranje terenskega dela pri pouku geografije* in si pridobil znanstveni naziv magister geografije, v naslednjih letih pa se je, ob vseh drugih številnih dejavnostih, lotil tudi izdelave doktorske disertacije ter pisanja knjige o pristopih k učenju in poučevanju, a je njegove načrte žal prekrižala nenadna smrt.

Ne glede na to, da mu ni bilo usojeno dolgo življenje, je za seboj pustil globoko sled in spominjali se ga bomo kot vedrega in srčnega človeka, ki je bil vselej in povsod pripravljen priskočiti na pomoč človeku v stiski. Spominjali se bomo njegovega navdihujočega optimizma, zagnanosti, pa tudi humornosti, s katero je znal razbiti pogosto preresnobno vzdušje za ustvarjalno delo ali pa za učenje. Zveza geografov Slovenije je z njim izgubila svojega predsednika, Društvo učiteljev geografije Slovenije pa zvestega, delovnega in ustvarjalnega člana, po katerem bo odslej poimenovan tudi njihov redni letni tabor.

Stanko Pelc